

foreslås anført, at ejerne på overdragelsestidspunktet skal eje aktiekapitalen i samme forhold som deres andele i den personligt ejede virksomhed.

Til nr. 2

§ 1, stk. 3

Ifølge forarbejderne til lov om skattefri virksomhedsomdannelse tager loven i første række sigte på tilfælde, hvor en enkeltperson omdanner sin personligt ejede virksomhed til et aktie- eller anpartsselskab, hvorefter ejeren bliver hovedaktionær i det selskab, der driver virksomheden videre.

Loven åbner dog også mulighed for omdannelse af virksomheder, der ejes af flere i forening. Det er et krav, at alle ejerne i forbindelse med omdannelsen anvender lovens regler, samt at de har anvendt samme regnskabsperiode og samme driftsregnskab og status for virksomheden indeholdende fælles skattemæssige afskrivninger, jf. lovens § 2, stk. 2. Ifølge bestemmelsen kræves det endvidere, at alle ejerne vederlægges i forhold til deres andele i den personligt ejede virksomhed, og at de ved omdannelsen bliver omfattet af den kreds af personer, som er angivet i aktieavancebeskatningslovens § 11, stk. 2 - 4, dvs. at de opnår hovedaktionærstatus i det nystiftede selskab. Ligningsrådet kan dog i medfør af § 2, stk. 3, give tilladelse til omdannelse af en virksomhed med flere ejere, selvom ikke alle betingelserne i § 2, stk. 2, er opfyldt.

Den i 1994 nedsatte følgegruppe til skattereformen har foreslået, at lov om skattefri virksomhedsomdannelse lempes, således at virksomheder med flere ejere får lettere ved at omdanne en personligt drevet virksomhed efter lovens bestemmelser.

Følgegruppen har påpeget, at interessentskaber kun i meget begrænset omfang kan anvende lov om skattefri virksomhedsomdannelse. Lovens krav om et ensartet afskrivningsgrundlag kan sjældent opfyldes, og kravet om, at samtlige ejere skal opnå hovedaktionærstatus, stiller sig ligeledes ofte i vejen for omdannelse af interessentskaber efter lov om skattefri virksomhedsomdannelse.

Kravet om, at samtlige ejere skal opnå hovedaktionærstatus ved omdannelsen, var oprindelig indsat for at sikre, at de hidtidige ejere ved et senere salg af aktierne blev beskattet af den latente fortjeneste, der ikke var blevet beskattet ved omdannelsen. Ved skattereformen i 1993 blev soundringen mellem hovedaktionær og mindretalsaktionær imidlertid ophævet. Aktieavancebeskatningsloven blev endvidere ændret, således at kun beholdninger på under 100.000 kr. af børsnoterede aktier kunne afstås skattefrit efter 3 års

ejertid. Der var derfor ikke længere behov for at opretholde kravet om, at omdannerne skulle opnå en vis ejerandel af selskabet, og bestemmelsen blev ophævet. Kravet om hovedaktionærstatus blev imidlertid genindsat i virksomhedsomdannelsesloven kort tid efter med det formål at sætte en begrænsning for lovens anvendelighed på anpartsprojekter omfattet af personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 10, 12 og 13, dvs. skattebetingede anpartsprojekter med typisk 10 deltagere.

Det foreslås nu at erstatte kravet i virksomhedsomdannelseslovens § 2, stk. 2, litra e, om, at alle ejerne efter omdannelsen skal være omfattet af den kreds af personer m.v., som er angivet i aktieavancebeskatningslovens § 11, stk. 2 - 4, dvs. skal have hovedaktionærstatus i selskabet, med en bestemmelse om, at loven ikke finder anvendelse på omdannelse af skattebetingede anpartsprojekter som nævnt i personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 10, 12 og 13. Hermed vil der mere målrettet kunne opnås den begrænsning af lovens anvendelsesområde, som var formålet med indsættelsen af bestemmelsen i 1993 - nemlig at forhindre, at skattebetingede anpartsprojekter kan omdannes efter lovens regler.

Til nr. 3

§ 2, stk. 1, nr. 1 og 4

Bestemmelserne er videreført uændret fra de gældende bestemmelser i § 2, stk. 1, litra a og d.

§ 2, stk. 1, nr. 2

Efter lov om skattefri virksomhedsomdannelse kan en personligt ejet virksomhed omdannes til et aktie- eller anpartsselskab, uden at omdannelsen udløser beskatning hos den tidligere ejer. Loven bygger på et successionsprincip, idet selskabet træder i den tidligere ejers sted.

Som § 2, stk. 1, nr. 2, foreslås der indsat en bestemmelse, der fastsætter, at det er en betingelse for, at lovens regler kan anvendes, at alle aktiver og passiver i virksomheden overdrages. Hermed indkapsles de tilfælde, der ved virksomhedsomdannelseslovens gennemførelse i 1984 var tænkt omfattet af loven. Da det ikke direkte i lovteksten har været anført, at det er en betingelse for anvendelse af loven, at samtlige aktiver og passiver i den personligt ejede virksomhed overdrages til selskabet, har praksis imidlertid udviklet sig således, at bestemte aktiver og passiver i en række tilfælde ikke medtages ved omdannelsen.

Det ses således, at ejeren inden omdannelsen optager et stort lån og lader gælden indgå i omdannelsen, mens låneprovenuet holdes uden for. På den måde kan en værdistigning på et aktiv belånes og dermed reali-